

Malo pozno, vendar iz srca...

Naša bela pravljica

Letošnja zima je bila prav gotovo ena tistih, ki je našim malčkom nudila obilico zimskih radosti. Tudi hribček ob našem vrtcu je ob vsakem novo zapadlem snegu zaživel, vselega vriska sankcačev, smučarjev in drsalcev ni bilo mogoče preprečiti ne dopoldne ne popoldne, pa četudi so bile hlače včasih premočene in roke pomodrele od mraza. Toda hribček je kralju začel izgubljeni zimski podobo, še malo sončnih žarkov in pokazale so se velike zaplate travniških površin, ki so neusmiljeno zavirale naše nadobudneže. Že res, da smo za otroke v pripravi na šolo skupno z ZPM občine Ljubljana Šiška organizirali tečaj smučanja v Mojstrani, vendar se je zanj odločilo samo 57 staršev. Mi pa smo želeli nuditi veselje na snegu čimvečjemu številu otrok.

Razmišljali smo in iskali najboljše in najcenejše možnosti za starše in otroke. Razgledali smo se po okolici Ljubljane, na pomoč pa nam je priskočil še vrtec Medvod, ki že nekaj let uspešno izvaja to obliko zimskega veselja. Tereni v okolici Medvod so kot nalašč za otroke, ki že obvladajo smučarske veščine, za tiste, ki se le-teh šele učijo, pa tudi za sankcače je poskrbljeno. Tako bi naše dopoldansko delo v vrtcu popestrili, ga obogatili, predvsem pa čimvečjemu številu otrok nudili zimске užitke.

Dogovor z delovno organizacijo INTEGRAL glede prevozov otrok od vrtca do smučišča na Preski pri Medvodah nam je vtil novih moči, saj so polni razumevanja in volje za pomoč takoj nudili možnost prevozov po najbolj ugodnih cenah. V vrtcu smo imeli še sestanke s starši glede vsebine dela in organizacije. Za teden dni dopoldanskega veselja na snegu so starši prispevali 10 tisoč starih dinarjev, obroke zajtrka in kosila pa smo otrokom nudili v vrtcu. Tako se je vsako jutro od 9. ure naprej vila dolga kolona otrok v pisanih smučarskih oblečilih do avtobusnega postajališča. Smuči in sanke so nam vzeli pod streho prijazni sovaščani v Preski, tako da otroci niso bili obremenjeni z nošenjem. Vsa ta vesela karavana je 14 dni uživala v lepem sončnem vremenu na čudovitih terenih v okolici Medvod. Vsebinska dela na smučišču in sankališču je bila dobro organizirana, otroci podeljeni v vrste, ki so jih vodile za to posebej usposobljene vzgojiteljice.

Predvsem pa je spodbudno, da smo že na sestankih povabili tudi starše, naj sodelujejo z nami in tako nismo bili nikdar sami. Starši, ki tudi sami obvladajo smučarske veščine, so nam vsestransko pomagali. Tako smo na cenen način nudili več kot 400 otrokom lepe, prijetne trenutke na snegu, naše vsakodnevno dopoldansko delo v vrtcu pa popestrili z obliko dela, ki ravno tako vključuje kompleksno vse dejavnosti in aktivnosti vzgojnih področij, ki smo jih izkoristili pri vožnji, pri hoji, pri neposrednem delu z otroki.

Še enkrat se zahvaljujemo delovni organizaciji INTEGRAL, VVO Medvod, predvsem ravnateljici Rezi Javornik, vaščanom, ki so nam nudili pomoč pri hranjenju opreme ter vsem staršem, ki so nam pomagali pri organizaciji.

Mojca Suhar

Ob akciji »Čista in zelena Ljubljana«

Imamo res radi čisto okolje?

7. aprila je potekala akcija, katere namen je bil, da naše mesto postane čisto in zeleno. Sprva je zaradi slabega vremena kazalo slabo, ko pa se je med dopoldnevom izboljšalo, je vse steklo po načrtih.

V občini Šiška so bile najbolj aktivne krajevne skupnosti Litostroj, Komandant Stane, Zgornja Šiška in Hinko Smrekar, vso pohvalo zaslužijo še ribiči, strelci in planinci. Žal so se slabo izkazali mladinci in taborniki, od katerih smo pričakovali največ.

V primerjavi s preteklimi leti smo opazili mnogo pozitivnih sprememb: v množičnosti in organiziranosti, v večji količini zbranega odpadnega materiala. Značilnost letošnje akcije pa je bilo vzdušje ob delu. Ljudje so dajali vtis, kot da so se pričeli zavedati, da je čisto in urejeno okolje tudi ena od primarnih potreb civiliziranega človeka. Volji ljudi in akciji torej vsa pohvala! Toda okolje, v katerem živimo, si zasluži skrb večkrat, saj se rezultati enodnevnega čiščenja, še tako intenzivnega, poznajo teden, morda mesec, kje neki vse leto. Za naslednje leto načrtujejo enotedensko očiščevalno akcijo. Vsekakor bolje, toda glede na naše vsakodnevno obnašanje, ki mu je okolje deveta skrb, bodo tudi rezultati te akcije gotovo kmalu zbledeli.

Pa si pogledjmo, kakšno je obnašanje naš, Šiškarjev, ob dnevih, ko ti niso izrecno namenjeni čiščenju okolja.

Najprej se ustavimo pri stanovanjski kulturi. Posebno v mlajših soseskah je to izredno pereč problem. Kot tipičen primer lahko navedemo sosesko 7, kjer se je že večkrat zgodilo, da so delavci Komunalnega podjetja (TOZD Javna higiena in Rast), dobili vrečke s smetmi kar na glavo. Če jih je dobil tudi kak naključen sprehajalec, sicer ne vemo, a vseeno bodite pazljivi, ko se sprehajate po teh »nevarnih« krajih. Žalostno je tudi to, da so mesta, ki so namenjena odlaganju smeti, od izhodov iz blokov oddaljena le nekaj metrov, pa jih je stanovalec te soseske očitno oretežko prehoditi. Ko so na zelenicah v so-

Vsakdo, ki biva ali samo postopa po Šiški, lahko opazi mnogo starih avtomobilov, ki ne služijo več svojemu namenu in ki stoje na raznih mestih. Ugotavljanje lastništva teh avtomobilov je dolgotrajen postopek, zaradi preprodaj večkrat celo neizvedljiv. Na mestu, kjer je avto parkiran (tudi na parkirišču), pa lahko nastane okvara, avta pa se ne sme premakniti, ker lastnik za to lahko zahteva odškodnino. Marsikdo bi bil tudi pripravljen kakšen avtomobilski del kupiti, a ker ne ve, na koga naj se obrne, ga preprosto ukrade. Tak »oskubljen avto« pa še bolj kazni vitez okolja. Naj lastniki avtomobilov z neveljavnimi registracijami na notranjo stran napišejo svoj naslov, pa bo tako rešeno mnogo problemov. Zelo težko je namreč oceniti, kdaj avto postane brez vrednosti. Delavci Komunalnega podjetja ga za takega ocenijo, kadar mu manjkajo luči in kolesa. Odpeljejo ga na odpad, tam pa roma direktno v stiskalnico, in tudi če se lastnik javi, ni več možnosti, da bi svoj avto dobil nazaj.

K umazanemu in nezdravemu okolju mnogo pripomoreta kemijska in tekstilna industrija iz Medvod. Odlagališče, ki ga imajo v Smedniku, ni na primerenem prostoru, čeprav ima soglasje sanitarne inšpekcije.

»Odlaganje strupenih snovi v naravo, posebno v Savo in Soro, ki sta Medvoščanom tako pri roki, bi lahko primerjali z zlivanjem lizola v juho, ki jo nameravamo pojesti,« pravi tovariš Vodnik, predsednik Komunalne skupnosti Ljubljana-Šiška.

seski 7 zacvetele prve forzicije, so otroci veselo planili nadnje, si jih nalomili in naredili šopke, ki so kasneje gotovo krasili vaze po stanovanjih. Razburjal se nad tem početjem ni nihče. Velik problem v naši občini so tudi divja odlagališča — gozdovi, grape, Kdor misli, da se izrabljenih predmetov najceneje znebi na ta način, se pošteno moti. Izbrati mora ustrezen kraj, kamor bo kramo odpeljal, čas, ko ga bo čimmanj ljudi videlo, priskrbeti pa si mora tudi prevoz. Kar precej nepotrebne dela torej, glede na to, da odvoz kosovnega materiala poteka dvakrat na leto organizirano, prav tako pa lahko ulica ali blok, ki organizira čiščenje, kadarkoli javi Komunalnemu podjetju, koliko kosovnega materiala ima pripravljene za odvoz in za to poklicani bodo odpadne predmete odpeljali na mesto, ki je temu namenjeno.

Občutek za ohranjanje okolja ali vsaj njegov lep vitez imamo torej Šiškarji premalo razvit. Ne zavedamo se tudi, da npr. čiščenje divjega odlagališča terja velike stroške. Že samo tabla z napisom »Prepovedano odlaganje smeti«, ki jo ponavadi namestijo na očiščen prostor, stane 3500 dinarjev, pa še njen učinek je vprašljiv. Nadomeščati je potrebno tudi razbite luči in polomljene koške za smeti — cena teh je 2650 dinarjev, brez stroškov montaže. Mimogrede, za ta denar bi lahko zakrpali že marsikatero luknjo na cesti ali ga kako drugače koristno uporabili.

Poleg tega, da je onesnaženo okolje nezdravo in neestetsko, se zavedajmo še nečesa: ves denar za čiščenje in urejanje okolja je odtrgan od naših bruto osebnih dinarjev, ki bi bili še kako dobrodošli v naših denarnicah.

Sonja Nered